

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 181/02-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. októbra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Š. Ď. a A. Ď., obaja bytom N., vo veci porušenia ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17 Co 123/01-202, 17 Co 22/02 z 5. februára 2002, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Š. Ď. a A. Ď. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 24. júla 2002 doručené podanie Š. Ď. a A. Ď. (ďalej len „sťažovatelia“), obaja bytom N., označené ako „Ústavná sťažnosť pre porušenie ÚSR čl. 48 ods. 2, čl. 19 ods. 1, 2 a nesúladi medzi ÚSR čl. 12 ods. 1, 4 a § 13 ods. 2, 3 OZ“.

Svoju sťažnosť o. i. zdôvodnili tým, že:

„Dňa 5. 2. 2002 sme sa my navrhovatelia zúčastnili pojednávania na Krajskom súde v Trenčíne, keď žalovaný podal odvolanie proti rozsudku OS v Prievidzi č. 10 C 77/98-96 zo dňa 31. 1. 2001 vo veci o ochrane osobnosti a náhrade nemajetkovej ujmy podľa § 11 OZ, § 13 ods. 2, 3 OZ. ...

Na uvedenom pojednávaní dňa 5. 2. 2002 pred KS v Trenčíne nám ako navrhovateľom bolo odopreté právo vyjadriť sa k záležitostiam týkajúcich sa predmetu sporu a predložiť dôkazy... Takto bolo porušené naše ústavné právo čl. 48 bod 2 a čl. 12 ods. 1 ÚSR... Predložiť dôkazy, ktoré sme priniesli a vypovedať k nim, nám bolo odopreté, preto považujeme za zmanipulovanie a porušenie ústavného čl. 48 ods. 2 ÚSR v rozpore s § 13 ods. 2, 3 OZ.“

V dôsledku uvedeného sťažovateľa požiadali, aby ústavný súd rozhodol nálezom takto: *„Š. Ď. a manželka A. Ď., mali v konaní pred KS v Trenčíne právoplatným rozsudkom č. 17 Co 123/01-202, 17 Co 22/02 zo dňa 5. 2. 2002 porušené ÚSR garantované práva čl. 48 ods. 2 ÚSR a čl. 12 ods. 1, 4 ÚSR nesúladi s § 13 ods. 2, 3 OZ.“*

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky [(ďalej len „ústava“) (a s účinnosťou od 1. januára 2002)] oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podmienky konania o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 20 ods. 1 a § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie všeobecnej alebo osobitnej podmienky je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľov a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Zo sťažnosti sťažovateľov, ako aj z priložených príloh ústavný súd ale zistil, že k porušeniu označených základných práv a slobôd sťažovateľov malo dôjsť postupom Krajského súdu v Trenčíne ako súdu odvolacieho v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Co 22/02 a jeho rozhodnutím z 5. februára 2002. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľov podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde preto ústavný súd zohľadnil, že podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorými malo byť spôsobené porušenie základného práva sťažovateľov, pričom zmeškanie tejto lehoty nemožno odpustiť. Jej nedodržanie predstavuje zákonom ustanovený dôvod na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 citovaného zákona) pre jej oneskorenosť.

Pretože sťažnosť sťažovateľov bola doručená ústavnému súdu až 24. júla 2002, t. j. po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom, bolo ju potrebné po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. októbra 2002